

Blijdschap in de Here

Datum: 29/06/2011

Jaargang: 5

Nummer: 25

Rubriek: Hoofdartikel

Schrijver: S. de Marie

1 Tess.5:16-18:

Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u. ...

In de ogen van veel mensen zijn gereformeerden maar sombere mensen omdat ze sober zijn en veel te serieus. Ze hebben strenge regels, ontzeggen zichzelf veel en hebben altijd wel het een en ander op anderen aan te merken. Meestal gaan ze niet echt met hun tijd mee.

Zeker geen mensen die een vrolijk "imago" hebben.

Hoe beoordelen wij onszelf op dit punt? Kennen wij blijdschap? Voelen we echte blijdschap vanwege ons geloof? Is het onderdeel van ons geloofsleven? Voor elke dag?

Of blijft geloofsblijdschap een theoretische zaak: ja, we moeten ons verblijden, maar wat merken we er zelf van?

Haalbaar?

Hoe gaan we om met die overbekende tekst: "Verblijdt u ten allen tijde (Fil.4:4 en 1 Tess.5: 16)?

Schuiven we die opzij als "idealisme"? Wel nuttig om hiermee iemand die in de put zit, toe te spreken. Maar niet haalbaar als dagelijkse levensopgave. Dan overvraag je elkaar.

Maar is dat wel zo? Wie de Schrift doorzoekt op het aanroeren van geloofsblijdschap stuit op veel meer teksten dan die twee die bovengenoemd werden. Het blijkt dat de Bijbel er vol van staat! Spreken over geloofsblijdschap kan zweverig worden. Bijvoorbeeld als het wordt verbonden aan handengeklap en een oppervlakkige sfeer van gewilde vrolijkheid. Zoals dat gevonden wordt bij bepaalde evangelische groeperingen. Dan ligt de nadruk op jouw persoonlijke beleving en wordt de uiting ervan een toets of je geloof wel echt is. Dat kan zelfs afkeer opleveren om er maar niet over te spreken bijvoorbeeld op de Bijbelstudievereniging.

We willen in dit artikel nagaan hoe de Schrift over onze geloofsblijdschap spreekt. Hoe we die blijdschap krijgen, waar ze op betrokken is, welke plaats en rol die blijdschap mag en moet hebben in ons geloofsleven. Hoe die blijdschap in ons leven uit kan komen.

Wat is blijdschap in de Here?

Blijdschap is een innerlijke ervaring of gemoedstoestand. Het is meer dan tevreden zijn. Blijdschap drukt uit dat je innerlijk een positieve waardering hebt voor iets of iemand, waardoor er een positieve ervaring ontstaat. Is dat alleen iets van je gevoel? Nee, eigenlijk nooit, want er zal altijd een reden voor blijdschap moeten zijn. Een reden die je met je verstand vaststelt. Aan die innerlijke blijdschap kun je vervolgens uiting geven. Dat kan dan wel verschillend zijn naar dat je aanleg is om spontaan uiting te geven aan je gevoelens, of dat je die meer toedekt. Zo zal niet iedereen altijd kunnen zien dat je blij bent, terwijl je innerlijk wel vreugde kent.

Wat leert de Schrift ons over geloofsblijdschap? Ten eerste, dat het een *vast* en niet weg te denken onderdeel van ons geloof is! Het is met blijdschap net zo als de liefde: zonder blijdschap bestaat er geen waar geloof. Dan betreft het wel ware blijdschap.

Paulus schrijft in de brief aan de Filippenzen: Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! Daarbij geeft hij voor zijn oproep vier zaken aan, de reden, de bron, het doel en de omstandigheden voor die blijdschap.

Waarom blijdschap?

De reden om blij te zijn hebben de lezers, en wij dus ook, altijd. Niet af en toe, maar voortdurend. Want het is - zoals er staat - blijdschap *in de Here*. Dat wil zeggen als je door het geloof aan de Here verbonden bent dan heb je voortdurend reden tot blijdschap. Als je Hem waarlijk lief hebt zal die liefde zich vertalen in een blijde grondstemming. Je geloof is niet alleen een verstandelijke zaak maar ook je gevoel is erbij betrokken en zal je dus voortdurend positief stemmen, blij maken. Dat heeft alles te maken met de rijkdom van het geloof en de alles overtreffende rijkdom van Gods genade (Ef.2:7). Het is zo gekoppeld aan de ware liefde tot de God die Zich aan ons heeft bekend gemaakt in Zijn Woord en door Zijn Zoon. Met Zijn heerlijke eigenschappen en daden. En vooral in Zijn ontfermende liefde

Er is dus een heel diepe en doorgaande reden, die reëel en tegelijk heerlijk is: kind van God te mogen zijn! Een discipel van Christus te mogen zijn! Verlost te mogen zijn uit de diepste ellende! De heerlijke en zekere beloften van het verbond te mogen bezitten, de erfenis van het eeuwige leven in heerlijkheid! Een levend lid van Zijn kerk te mogen zijn! Met en voor Hem te mogen leven, alle dagen van je aardse bestaan!

In de Schrift staan vele zaken opgesomd die aangeven hoe het genieten van de gemeenschap met de Here reden is voor vreugde in Hem.

In het boek Leviticus wordt het aan Gods volk onderwezen door de instelling van de vredeoffers (in HSV "dankoffers" genoemd). Deze offers gaven aan de vreugde en dankbaarheid die men de Here verschuldigd was vanwege Zijn vrede en genade, vanwege Zijn zorg en overvloed. Deze vredeoffers werden tot een feest voor de offeraar, de ambtsdragers en het gezin van de offeraar, tezamen met de behoeftigen in de gemeente van de HERE en de Levieten. Als teken van de blijdschap in de HERE temidden van de gemeenschap der heiligen (Lev.3:7-11v).

In het boek Deuteronomium, hoofdstuk 12, wordt het volk Israël door Mozes de vreugde in de HERE verder op het hart gebonden als ze in het beloofde land zouden zijn gekomen:

gij zult u verheugen voor het aangezicht van de HERE, uw God, gij, uw zonen, uw dochters, uw dienstknechten en uw dienstmaagden, en de Leviet, die binnen uw poorten woont, want hij heeft bezit noch erfdeel met u, Deut.12:12

Zo lezen we op meerdere plaatsen de aansporing om zich te verheugen over al het goede dat de HERE God de Israëlieten in hun gezinnen gegeven had (Deut.14:26; 16:11, 14; 26:11, 27:7), als schaduwachtig onderwijs m.b.t. de vreugde die wij in Christus mogen bezitten.

Het boek van de Psalmen en het NT

Ook veel Psalmen geven als echte verbondslieparen aandacht aan de blijdschap in de Here. Dat geldt voor de boeken van de profeten met name Jesaja en Zacharia.

We beperken ons hier tot het aanhalen van teksten uit enkele van de vele Psalmen, die deze vreugde speciaal noemen, om de verschillende gronden hiervan aan te geven.

(1) De gemeenschap met God, het leven in het verbond als kerk en kerklid met Gods vrede en de overvloed aan zegeningen waaronder ook het dagelijkse onderhoud, Ps.16:9.11:

Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen;
Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht,
liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig.

En Ps.97:11,12:

Het licht is voor de rechtvaardige gezaaid, en vreugde voor de oprechten van hart.

Gij rechtvaardigen, verheugt u in de HERE en looft zijn heilige naam.

(2) Gods grote daden van verlossing en uitredding, van bescherming en vertroosting, Ps.5:12:

Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt, en in U zullen juichen wie uw naam liefhebben.

En Ps.40:17:

Laten in U jubelen en zich verheugen allen die U zoeken; laten wie uw heil liefhebben, bestendig zeggen: De HERE is groot!

(3) Gods verzoening en vergeving van de zonden, Ps.51:10,14:

doe mij blijdschap en vreugde horen, laat het gebeente dat Gij verbrijzeld hebt, weer jubelen; (...) hergeef mij de blijdschap over uw heil, en laat een gewillige geest mij schragen.

En Ps.32:10,11:

Talrijk zijn de smarten van de goddeloze, maar wie op de HERE vertrouwt, die omringt Hij met goedertierenheid. Verheugt u in de HERE en juicht, gij rechtvaardigen; jubelt allen, gij oprechten van hart.

(4) Het mogen leven naar Gods geboden, Ps.19:9:

De bevelen des HEREN zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des HEREN is louter, het verlicht de ogen.

En Ps.119:14-16:

In de weg uwer getuigenissen verblijd ik mij als over allerlei rijkdom. Uw bevelen zal ik overdenken en op uw paden zal ik letten. In uw inzettingen zal ik mij verlustigen, uw woord zal ik niet vergeten.

(5) Gods handhaving van recht en gerechtigheid en het oordeel over Zijn tegenstanders, Ps. 48:12:

Laat de berg Sion zich verheugen; laten de dochters van Juda juichen om uw gerichten.

Maar ook Ps.59:11:

Mijn goedertieren God trede mij tegemoet; God doe mij met vreugde zien op hen die mij benauwen

Vreugde in de Here in verband met Gods oordeel over Zijn tegenstanders, moeten we bezien in het licht van het recht en de komst van Gods Koninkrijk (Luc.18:7; Openb.6:10; 16: 6,7)

(6) De verwachting van de Here, de hoop op Hem in moeiten en verdrukking, de volharding van het geloof, Ps.33:21:

Ja, in Hem verheugt zich ons hart, ja, op zijn heilige naam vertrouwen wij.

(7) De zekerheid van de erfenis van het eeuwige leven, Ps.37:11,34:

maar de ootmoedigen beërven het land en verlustigen zich in grote vrede.(...)
Wacht op de HERE en bewaar zijn weg, dan zal Hij u verhogen om het land te beërven, de uitroeiing van goddelozen zult gij met vreugde zien.

En Ps.106:5:

opdat ik het goede voor uw uitverkorenen moge zien, mij verheugen met de vreugde van uw volk, mij beroemen met uw erfdeel.

In het Nieuwe Testament wordt op veel plaatsen nadruk gelegd op de blijdschap in de Here, vanwege ontvangen geloof en geloofsvolharding. Ook is er aandacht voor blijdschap die gedeeld mag worden in de gemeenschap der heiligen, met name in de brief aan de Filippenzen en de tweede brief aan de Korintiërs.

Zo dringen al deze redenen waarin God naar ons toekomt met zijn heil, ons om gevolg te geven aan Zijn oproep: Verblijdt u in de Here, te allen tijde!

Hoe krijgen we blijdschap in de Here?

Er is ook een *Bron* van die blijdschap: God Zelf vormt niet alleen alle *reden* tot de blijdschap, Hij Zelf *géeft* ook die blijdschap. Blijdschap is net als liefde en vrede een gave van de Heilige Geest, die dat door middel van het geloof in ons werkt. Het is één van de vruchten van de Heilige Geest (Gal.5:22). Zo geldt ook hier weer: wat de Here vraagt als blijk van wederliefde, dat geeft Hij ons ook. Het is namelijk het voornemen van God Zelf, Zijn wil, onderdeel van Zijn heilsplan, dat wij, als Zijn zonen, ons in Hem zouden verlustigen en verblijden en Hem zó zouden verheerlijken (Ef.1:5,6,12,14). Daarom werkt Hij dat ook in ons uit door Zijn Geest. In 1 Tess.5:16-18, werkt Paulus dat speciaal uit m.b.t. de blijdschap: "Want dit is de wil van God in Christus voor u". Dat betekent: Dit is de raad van God, dit is zijn welbehagen.

Geloof, blijdschap en liefde tot God kan alleen gevoed worden in een vertrouwelijke omgang met de Here. Een gebed om de gaven en krachten van de Heilige Geest zal ons ook blijdschap geven.

Wanneer echter onze verbondsomgang met de Here slordig wordt en oppervlakkig, dan zal ook de gave van de blijdschap als vrucht van de Geest uit ons leven verdwijnen.

De blijdschap is gave en opgave. Daarom spoort de Here ons aan: Verblijdt u te allen tijde in Mij en doe dat bij het gebed, waarin alle noden en behoeften aan Mij met dankzegging worden bekend gemaakt (Fil.4:4-7).

Wat doen we met onze blijdschap?

Nu het *doel* van onze blijdschap als blijdschap in de Here. Het is met onze vreugde niet zo, dat die alleen maar een innerlijke stemming is, zonder dat we daar iets mee doen. Dat we alleen maar "positief" gestemd zijn, en zo een positieve levensinstelling hebben.

Net zo min als we liefde hebben tot God, en dat alleen maar constateren, of ons er alleen goed bij voelen. Nee, we richten onze ontvangen blijdschap weer op de Here! Want onze blijdschap heeft alles te maken met onze dankbaarheid. Dankbaarheid aan en blijdschap in de Here gaan hand in hand, 1 Tess.5:16-18:

Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, 18 dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.

Onze blijdschap zal zich dus vertalen in dankbaarheid en zich daarom uiten: we jubelen in Hem, we roemen (geven hoog op van) in Zijn Naam, we juichen tot Hem, we verheerlijken Hem, we loven en prijzen Zijn naam. Hij die ons blij maakt is onze vreugde. En dat willen we Hem laten weten. Uitbundig of meer ingetogen. De Bijbel staat vol van opwekkingen om dat te doen. Om God te loven en te prijzen. Om zo te beantwoorden aan het doel van heel ons leven als schepsel en kind van God. Dat is naar het welbehagen van de Here. Opdat Hij Zich weer zou verlustigen in zijn schepping die

Hij gemaakt heeft.

Dat mag ons aansporen om uiting te geven aan onze vreugde in ons zingen van lofliederen tot onze God, niet alleen in de kerk maar ook thuis.

Maar, zo zult u zich afvragen, op deze aarde kan de mens toch niet altijd in een juichende stemming zijn? De Bijbel spreekt toch ook over droefheid en momenten van zware druk en beproeving?

Wanneer zijn we blij in de Here?

Zoals de Here Zelf wil, kan en moet dit altijd zijn. Onder alle omstandigheden. Daar wil de Here voor zorgen! Door ons onder alle omstandigheden Zijn Geest te schenken op ons gebed (Hand.16: 25!, 1 Tess.5:16-18). Zelfs als we door zware druk en beproevingen heen moeten. Want dan schenkt de Here als we Hem daarvoor bidden, Zijn Geest om volharding van het geloof te bewerken. Waardoor Hij Zijn liefde voor ons weer opnieuw laat stralen (Rom.5:3-5; Jak.1: 2,3; 1 Petr.1:7, 8; 2:19; 4:13; 5:10). En waarbij ons oog weer sterker gericht mag zijn op onze Heiland, als Leidsman en Voleinder van het geloof, die zich ook liet leiden door “de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld” (Hebr.12:2, HSV).

Dat mag ook juist nu ons als kerk tot troost zijn! Juist in dagen van droefheid vanwege persoonlijk leed, of vanwege ons lijden als kerk van Jezus Christus.

Daarnaast heeft de Here ook het gedenken van Zijn grote daden aangewezen, om onze vreugde in Hem te verlevendigen. Dat deed Hij al in het Oude Testament. Door zijn grote daden van verlossing uit Egypte en uit de ballingschap. Maar ook bij andere verlossingen, zoals Josafats overwinning op de Moabieten en Ammonieten, 2 Kron.20:27 en de redding van de Joden d.m.v. Mordechai, Esther 8:16; 9:17-22.

Denk ook aan Gods instelling van fééstdagen waaronder de sabbatdag, het Loofhuttenfeest (Lev.23) en het Jubeljaar (Lev.25). Steeds was er weer aanleiding tot grote vreugde als de Here op rechte wijze werd geëerd, zoals bij het brengen van de ark naar Jeruzalem (1 Kron. 16:27), de vrijwillige bijdragen voor de tempelbouw (1 Kron.29:9,17,22) en de inwijding van de tempel van Salomo toen God te midden van zijn volk ging wonen (2 Kron.6:41).

Zeer grote vreugde was er bij de komst van onze Here Jezus Christus op aarde (Lucas 2:10) en alle andere volgende heilsfeiten, die de Kerk steeds weer mag gedenken.

Zo is ook elke ontmoeting met de Here in Zijn kerk op de dag des Heren een voluit feestelijke zaak (Ps.118:24; Hebr.12:23).

Reformatie geeft reden tot vreugde

Ook gaf de HERE juist door reformaties van de kerk verbondsvernieuwingen in het verleden nieuwe blijken van Zijn liefde en trouw. Daardoor mocht de vreugde in Hem steeds weer opbloeien. We lezen dat in de Schrift op verschillende plaatsen:

- Jojada's verbond opdat volk en koning een volk des HEREN zouden zijn, 2 Kron.23:18; Het opnieuw instellen van de heffing voor de tempel door Joas, 2 Kron. 24:10,27,36;
- Hizkia's reiniging van de tempel, 2 Kron.29:36;
- Hizkia's viering van het Paasfeest, 2 Kron.30:21,23,25,26;
- Inwijding van de tempel na de ballingschap en viering paasfeest, Ezra 6:16,22;
- Voorlezing door Ezra van de wet – viering van Loofhuttenfeest, Neh.8:11,13,
- Inwijding van Jeruzalems muur, Neh.12:43.

Er mag voor ons ook weer extra reden zijn om ons te verheugen in de Here. Want Hij bewaarde Zijn kerk sinds 2003 door Vrijmaking heen. En is Zijn kerk sindsdien blijven bewaren door moeiten en scheuringen heen. We hoeven en mogen daarom niet somber of moedeloos zijn. Zeker niet nu wij sinds Pinksteren de Geest van Christus hebben ontvangen. De Geest die ons in de waarheid leidt en ons zo de ware reden en Bron voor onze vreugde doet kennen, en dat in ons wil uitwerken. Door Hem mogen we alle dagen – ook die met droefheid – met opgeheven hoofd onze Heiland uit de hemel verwachten!

Zo geeft de Here ons in Zijn grote genade hier al het begin van de eeuwige vreugde, die straks op de

bruiloft van het Lam volmaakt zal zijn geworden:

Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt, Opb.19:7.